

ЛОКАЛНИ МЕДИЈИ ЗА ПРАВА РОМА

ИЗ МОГ УГЛА

БИТИ МЛАД - БИТИ РОМ

Ако сте се некада питали како је бити млад Ром, ево, покушаћу да вам објасним из мог угла. Најпре, да нагласим, данас, као и одувек, светом владају предрасуде. Готово сви људи када виде да си Ром, помисле да мање вредиш од њих, као да си нека нижа раса. Међутим, нико не може да бира какав ће се родити, боју своје коже или вероисповест и то га не чини ни бољим ни лошијим. Верујем да би требало да се разликујемо и вреднујемо само по томе да ли смо добри или смо лоши људи.

Даље, за Роме сви мисле да су нерадници, да се радије повижавају и просе него што би се прихватили неког посла и зарадили за хлеб. Ми Роми знамо да није тако, а знате и ви. Знамо и зашто је тако. Много је то сложенији проблем од олаке констатације да ли смо лењи или не.

Што се мене тиче, ја ћу дати све од себе да после завршене школе нађем посао и неће ми бити ништа тешко да радим. Од керамичарског заната може лепо да се живи.

Али, када сам ве споменуо школу, примећујем да када медији објаве текст о неком младом Рому који је завршио факултет, људи то доживе као сензацију. Волео бих да то више не буде никаква вест и да постане уобичајено да се и Роми, као и сви други, образују јер без образовања, ми то најбоље знамо, нема бољег живота. У школи се трудим, колико могу, али понекад размишљам, најчешће када имам пуно да учим, зашто су школовање и младост ставили у исти период... Сад седим и учим, а напољу друштво се лепо проводи без мене... шалим се, наравно. Што се школе и друштва тиче, немам проблема због тога што сам Ром, сви су ме прихватили оваквог какав јесам. Да будем искрен, има и

Милутиин Славковић

оних који на мене гледају другим очима, али ја мислим да ће се они променити када сазре као људи.

У принципу, живот младог Рома је исти као и живот било ког другог младог човека - муче нас исти проблеми. Понекад школа, понекад љубав, увек џепарац... Само што ми одрастамо у другачијим условима, суочени са предрасудама и свесни да је на нама мукотрпан пут доказивања. Када сте свесни тога, лакше праштајте, неком одбијете на глупост, неком на незрелост, а себе јачате вером у боље сутра, јер тек ми је 16 година.

Свете, да ли си спреман за мене?
Милутиин Славковић

